

GLASILO VAISNAVSKE VJERSKE ZAJEDNICE ZAGREB

Gaura-Nitai Times

broj **182**

Zagreb, **19.12.2004.**

Buđenje uspavane paramatme

• **pripremio bh Davor Dukat**

Maja i ja jučer vraćali sa *sange* bhaktine Ljerke Kvaternik, imali smo jedan dugačak razgovor o *paramatmi*, pa me taj razgovor inspirirao da pokušam napisati ovaj tekst.

Hare Krišna dragi bhakte, nakon što smo se bhaktina

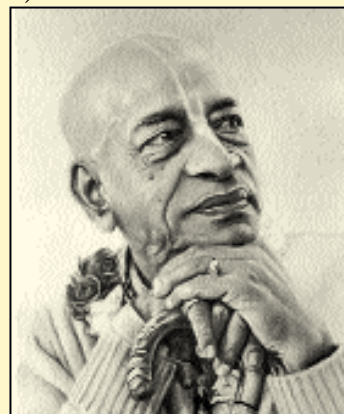
Na jednom programu bhakte Davora Rakasa, upoznao sam gospodina po imenu Mahmut Dedić, koji je po narodnosti Romm a po zanimanju virtuoz na gitari. Prvi susret baš me i nije impresionirao; Mahmut je živio jedan vrlo materijalni život, te iako je

imao kontakata sa raznim religijama i duhovnošću na njega to nikada nije ostavilo prevelikog traga. Tijekom lekcije koju je davao Dvijanayaka das, nije djelovao previše zainteresirano i moglo se primijetiti se da nije koncentriran na lekciju. Nakon što je program završio, bio sam vrlo skeptičan u svezi daljnjeg angažmana Mahmuta u bhakti-yogi, štoviše, držao sam da je to i zadnji put da sam ga vidio na programu ili na nekom sličnom druženju sa bhaktama.

Međutim, po tko zna koji put, Krišna me uvjerio da ja ipak nisam najpametniji i da nisam kontrolor događanja u ovom materijalnom svijetu. Na moje iznenađenje Mahmut redovno dolazi i sve aktivnije sudjeluje u programu - na proslavi rođendana bhakte Davora Rakasa pjevao je maha-mantru sa ostalim bhaktama, svirao solo dionice gitare dok smo pjevali *Sri Nrsimbu Pranamu*, postavljao pitanja u svezi prakticiranja procesa, častio *prasadam*, jednom rječju postao je pravi bhakta. Posebice me iznenadila činjenica da je prilikom zadnje lekcije, dok smo čitali odlomke iz knjige Sacinandana Swamija - Put velikog rastanka, Mahmut slušao lekciju sa velikom pozornošću i bez upadica, što na prijašnjim programima nije bio slučaj. S obzirom da se radi o vrlo živopisnoj i veseloj osobi, čast mi je što sam ga upoznao i nadam se da će i dalje duhovno napredovati u *bhakti-yogi*.

Upravo ne njegovom primjeru ponovno sam se imao prilike uvjeriti da smo svi mi djelić Svevišnje Božanske Osobe, *paramatma*

Međunarodno društvo za svjesnost Krišne - ISKCON

Osnivač - Acarya:

Njegova Božanska Milost
A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Odgovorni urednik:

Boris Zgrablić

091/1712-792 <boris.zgrablic@vip.hr>

Suradnici:

Satyasanda dasa, Dayita dasa, Keli Manjari dasi, Adbhuta Datri dd, Mohana dasa, bh. Tomislav Kos, bh. Davor Rakas, bhn. Sandra Milašinčić, bh. Davor Dukat

Lektura: Boris Zgrablić

DTP: Boris Zgrablić

Tisak: Vladimir Zgrablić

Kontakt adresa:

II. Bizek 36, 10000 Zagreb
tel.: 01/349-2468

Web stranice:

www.vvz.hr
www.iskcon.hr
www.saranagati-HR.net

postoji u svima nama. Gospodin, a ne mi, svojom milošću odlučuje o tome u kojoj osobi i kada će probuditi vječan odnos koja živa bića imaju sa njim. Svatko je od nas djelić Gospodina i svatko je od nas povezan sa Gospodinom putem paramatme, bez obzira na vanjske materijalne omotače koji nas pokrivaju. Prilikom propovijedanja uvijek trebamo imati na umu da nismo mi kontrolori buđenja paramatme - to je Krišna. Ne mogu, a ne sjetiti se našeg vječnog dobronamjernika i duhovnog učitelja Šrila Prabhupade, koji je prilikom svojeg prvog dolaska u SAD propovijedao najpalijim dušama, upravo zbog toga što je posjedovao znanje o našoj pravoj priro-

di.

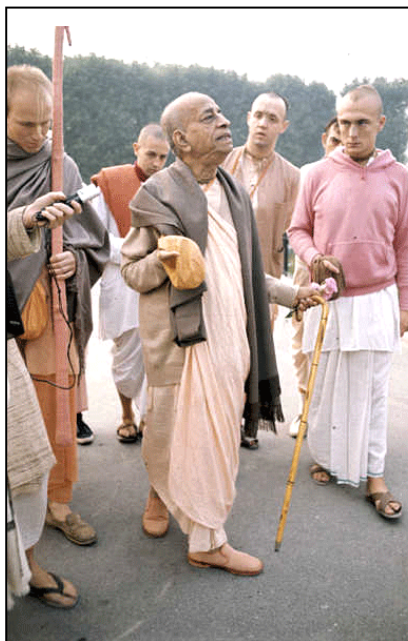
Stoga, prilikom druženja sa bhaktama, potrebno je da napustimo sve materijalne koncepcije koje nam je naš dugi boravak u ovom materijalnom svijetu nametnuo; nebitno je tko ima bolji posao, tko je lijep, tko bolje svira mrdangu, bitno je da Gospodin u svakom trenutku može bilo koju osobu odvesti na duhovni put i probuditi njegovu uspavalu paramatmu. Jedino što nama preostaju jest biti Gospodinov ponizni sluga i svojim stavom i predanošću omogućiti Mu da svoju volju može ostvarivati preko nas. ❀

Darovi Njegove Božanske milosti XII DIO

• pripremila Kalakanthi devi dasi

XI. Nauka i umjetnost za pročišćenje čula

Ne smijemo misliti da je Šrila Prabhupada bio vođa neke sektaške religije. Naprotiv, principi kojima je učio Šrila Prabhupada su univerzalni i daleko nadilaze umjetne, od čovjeka napravljene granice između jedne religiozne sekte i druge, a čak nadilaze i samu religiju. "Bog je prirodan" učio je Šrila Prabhupada. "Ne govorimo o "hinduskom zlatu" ili "kršćanskom zlatu". Zlato je uvijek zlato. Slično tome, kada govorimo o svjesnosti Krišne, mislimo na čistu svjesnost koja uspavana leži u srcu svakog živog bića." Šrila Prabhupada nije vodio brigu o privremenim "izmima" ovog materijalnog svijeta. Umjesto toga, nastojao je probuditi tu uspavanu duhovnu svjesnost - neokaljanu ljubav prema Bogu. Pročistimo naša čula od svih materijalnih, tjelesnih težnji i uključimo pročišćena čula u služenje

Svevišnjeg Gospodina. To je bila želja Šrila Prabhupada. I tako, daleko od toga da je Šrila Prabhupada bio vođa neke religiozne sekte; on je bio vođa kulturnog pokreta za ponovno produhovljenje ljudskog društva. Književnost, muzika, ples, drama, slikanje, kiparstvo, film - sve može služiti da pročisti naša čula i probudi i izrazi našu vječnu ljubav prema Krišni. Šrila Prabhupada je bio duhovni učitelj koji je učio kako se to može učiniti.

A zašto samo umjetnost? I nauka također, učio je Šrila Prabhupada, treba biti usmjerena prema Apsolutnoj Istini. Šrila Prabhupada je hrabro izazvao znanstvene teorije koje tvrde da je sama materija osnova svega i koje ne priznaju postojanje duhovne energije i vrhovnog kontrolora. Takve teorije, rekao je, pojmovi su nitkova i budala. I doista, on je tako logično i uvjerljivo predstavio nauku o samospoznaji da su me pristupili čak i naučnici da bi postali njegovi učenici. Kasnije su ti učenici osnovali obrazovno društvo - Bhaktivedanta institut - kako bi svoje kolege upoznali sa vedskim shvaćanjima. ❀

VITTHALA

**dućan zdrave hrane,
vegetarijanskih proizvoda
i delikatesa, te biljne kozmetike**

Martićeva 67, L 49
(Pored tržnice "Kvatrić")
tel. 01 / 46 35 807
svaki dan od 08³⁰ - 19
subotom od 08³⁰ - 13³⁰

Vegehop

**Vegetarijanski
restoran**

Vlaška 79
tel. 01 / 464-9400
svaki dan od 10 - 19

• R.K. Bhaktivaidurya Madhava
pripremio Dayita dasa

19. rujan

Mjesto: Cintamani Kunj na Liberty jezeru blizu Asti u Kaliforniji.

Pitam se : " Jesam li spreman za ovo?" Sada je prekasno. Već sam u šumi. Glad već stišće moj stomak. Vrući dio dana proveo sam skupljajući žireve i manzanita bobice. Na suncu je bilo vruće kao u pećnici. Već nakon prvog dana osjećam se tako slabim. Pitam se koliko mogu izdržati. Krišna,

molim te daj mi snage! Cintamani Kunj je tako miran. To je idealno mjesto za kultiviranje bhajana u samoći. Nadam se da ću na ovome mjestu biti sposoban dostići još jedan cintamani - Krišnino sveto ime.

Zašto sam došao u šumu? Pomišljao sam kako mogu pobjeći od svijeta, ali donio sam svu njegovu ludost u svojoj glavi. Ovo nije način na koji se može pobjeći od svijeta. Koja korist od ovog povlačenja u šumu? Što mogu dostići? Nadam se da će mi pružiti šansu da se suočim sa sobom. S obzirom na to, malo sam skeptičan jer mi se ne čini kao pošten meč. Moje "ja" (lažni ja) mi se čini toliko snažnijim od mene. Nadam se da će smanjenje osjetilnog uživanja oslabiti moj lažni ja te ću ga moći savladati, ali možda će ga to toliko naljutiti da će postati još jači. Pomozi mi, Krišna!

Sada je trenutak da se pokaže koliko si ozbiljan. Protratio si dovoljno vremena na isprazne riječi. Sada poduzmi nešto! Ili je tvoja predanost svetom imenu laž?

20. rujan

Rano prijepodne proveo sam tucajući žireve kamenom. Čak sam se nekoliko puta udario po prstima. Da su barem ti žirevi bili moji grijehovi ili beskorisne misli! Tada bih to smatrao korisnim radom.

Iako mantram 64 kruga, moj um je tako nemiran. Ne može se koncentrirati na jednu stvar duže od trenutka prije nego što poželi nešto novo. O, Krišna, molim te oslobodi me privlačnosti prema svjetovnom uživanju i podari mi nepokolebljivu privlačnost prema Tvojem svetom imenu. Moj um kao čamac bez sidra, biva bacan unaokolo snažnim vjetrovima osjetila. O

oceanu milosti, molim te daj mi sidro u Tvojem svetom imenu.

21. rujan

Prošle noći dok sam mantrao svoje posljednje krugove i dok je sve na Cintamani Kunju tonulo u tamu, galama cvrčaka ispunila je zrak poput zvonjave karatala. To je šumski noćturno kirtan koji pripovijeda slavna Krišnina dijela zabava s intimnim bhaktama dok se noć spustila nad šumski predio Vrindavana.

Sinoć sam sanjao Prabhupada. Bio sam na nekome mjestu gdje je on trebao doći. Upućivao sam ostale bhakte i organizirao sve kako bi njemu bilo udobnije. Cijelo mi vrijeme nije ništa govorio, ali me gledao s velikom pažnjom i brigom. Osjećao sam se dobro znajući da postoji netko kome je stalo do mene i tko pazi na mene čak i ovdje u šumi.

Tijekom dana, dok sam tucao žireve, imao sam jednu realizaciju. Katkada, iako sam očekivao ukusnu sjemenku, našao sam trulu jezgru, suhu i prašinstu plijesan ili crve. Svi vole o sebi razmišljati kao o dobrome čovjeku s najboljim odlikama i glupo misle, ili se barem nadaju, da ga svi takvime smatraju. Ali kada sam otvorio te trule žireve, podsjetio sam se svojeg bijednog unutrašnjeg stanja. Pun sam truleži osjetilnih želja, gorke pljesnjive taštine i samoubraženosti, te debelih, gmizajućih crva svake vrste licemjerja. O, dragi Krišna, Ti si Vrhovni Uživalac koji se voli vrlo intimno družiti sa Svojim bhaktama. Avaj! Trula sjemenka ne može nikada biti potpuna i ukusna. To je moja tuga jer je moja duša tako trula da ćeš me Ti istjerati kao nepoželjnog. Stoga, za mene ne postoji mogućnosti da ikada dobijem Tvoju naklonost. O, zašto sam si ikada dopustio da dođem u ovo stanje? Zašto se nisam sačuvao za Tebe? Sve što sada mogu činiti je vječno tugovati zbog svoje nesreće!

Cijeli dan mi je želudac krulio od gladi. Danas je taj uobražen pas pokazao svoje prave lice. Slušaj zavijaoče, ne želim da me uznemiravaš svojim kruljenjem kada imam tako važne stvari za napraviti. Šuti i budi sretan da ti uopće dajem nešto za jelo. U suprotnome ću te kazniti zbog tvoje nezahvalnosti tako da te uopće ne nahranim! ❀

Rodendan

• pripremio bh Davor Rakas

U *bhakti-yogi* se uvijek pleše, pjeva i časti - bilo da netko ostavi tijelo, bude u tijelu ili dobije tijelo, jer je zapravo duša odvojena od tijela. Krišna kaže "Duša se ne rađa niti umire. Nije nastala, ne nastaje i neće nastati. Nerođena je, vječna, uvijek postojeća i prvobitna. Nije ubijena kada je tijelo ubijeno." (BG. 2.20.)

Tako smo i na moj rođendan pokušali slaviti Krišnu. Prošli utorak, u mom ne baš prevelikom stanu skupilo se 20 jiva.

Imali smo pojačanje iz hrama - bh. Pavle Jurić je koncentrirano vodio na harmoniju prvih par bhajana, a Madhavi dd je u hramu napravila hrpu nugat kuglica. Iz oaze hrama došla je i Lavanga Manjari dd.

Uzevši gitare u ruke, Mahmut Dedić (gitaristički virtuoz kojeg nam je Krišna nedavno poslao) i ja sa usnom harmonikom, polako smo podizali atmosferu dok se nisu bh. Pavle i Hanuman das zajedno s mridangom podigli na noge i spontano zaplesali. Bhajani su bili dugački i u intervalima su se ponavljali do ponoći. Pjevali bi i u krug, a Mahmut bi neumorno pikao po žicama, čudeći se kako ta ekipa (bhakte) neprestano u ekstazi, bez ikakvih pomagala i intoksikacija pjeva Sveto Ime Boga. Ne znajući da ako i on tako nastavi (družiti se s bhaktama), jednog dana će i sam letjeti prema nebu bez tjeskobe, gdje nema više starosti, bolesti, rođenja i smrti.

Nakon bajana izveli smo pantomimu. Svoju glumačku sposobnost pokazali su Hanuman das i bh. Pavle, a ostali osim što su pogađali osobe i pojmove svjesne Krišne, kidali su se od smijeha, gledajući vratolomije pantomimičara.

Osim Madhavinih kuglica imali smo pizzu, sandeše, kolače i salatu. U manifestiranju tog prasadama pomogli su mi bh. Maja Kamber iz Šibenika, zatim par bhn. Maja Dusparić i bh. Davor Dukat, te vrijedne ruke mog najboljeg frenda Davora Šarića. Serviranje su obavili bh. Dado Koči, a nepopularnu službu pranja suđa preuzela je moja draga djevojka bhn. Martina.

Tu su još bili prisutni Vijay Vighraha das, Gaura Sakti das, Dayita das, moj brat Danijel, bh. Mirsad i Šarićeva djevojka Sonja.

Na kraju ni prasadam, kojeg su bhakte i ostali desetkovali nije preživio, jer došli su moj otac Damir i njegov prijatelj Zvonko koji su do kraja pobrstili ukusnu "milost".

Ovaj proces bhakti-yoge je uvijek svjež poput jutarnje rose i sa radošću se primjenjuje. U njemu nema mjesta za jadikovanje i žalost. Pun je smijeha, sladak kao med, a kroz njega jive dolaze do svog vječnog gospodara, prijatelja, roditelja i ljubavnika.

O Krišna, želim biti u tom predivnom procesu predanog služenja život za životom i širiti tvoje slave po svuda! ❀

Kalendar studeni/prosinac

21.12.2004. Utorak

Dan kada je ispjevana Bhagavad-gita

22.12.2004. Srijeda

Post za Moksada Ekadasi

23.12.2004. Četvrtak

Prekid posta 07:36 - 09:23

(Bez ljetnog pomaka vremena)

30.12.2004. Četvrtak

Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura
- Odlazak

(Post do podne)

06.01.2005. Četvrtak

Sri Devananda Pandita - Odlazak

Post za Saphala Ekadasi

07.01.2005. Petak

Prekid posta 08:12 - 10:34

(Bez ljetnog pomaka vremena)

08.01.2005. Subota

Sri Mahesa Pandita - Odlazak

Sri Uddharana Datta Thakura - Odlazak

ljetno računanje vremena nije uzeto u obzir

Preaching is the essence!

• pripremio Mohana dasa

PROPOVJEDANJE SE BAZIRA NA SAMILOSTI

Onaj tko smatra sebe sljedbenikom Sri Caitnye Mahaprabhua treba da gaji iste osjećaje kao Sri Caitanya Mahaprabhu, koji je rekao - *iba sabara kon mate ha - ibe nistara*: "Kako će ovi yavane biti izbavljeni?" Sri Caitanya Mahaprabhu je uvijek želio da izbavi pale duše, jer Mu je njihovo palo stanje zadavalo veliku bol. To je nivo na kome se može propagirati misija Sri Caitanye Mahaprabhua.

CC. ANTYA 3. 51

Kada god oboli neki dio tijela, čitavo tijelo vodi brigu o oboljelom mjestu. Slično tome, bhaktina istovjetnost se manifestira u njegovoj samilosti za sve uslovljene duše. Bhagavad Gita (5. 18) izjavljuje, panditah sama darsinah: učene osobe vide svačiji uslovljeni život jednako.

Bhakte su samilosni prema svakoj uslovljenoj duši i zbog toga su poznati kao aparakaya buddhi. Pošto su učeni i znaju da je svako živo biće djelić i čestica Svevišnjeg Gospodina, propovijedaju svjesnost Krišne svakome, tako da svatko može biti sretan. Ako određeni dio tijela oboli, čitava pažnja tijela se usmjerava na taj dio. Slično tome, bhakte vode brigu o svakoj

osobi koja je zaboravila Krišnu i koja se zato nalazi u materijalnoj svjesnosti. Jednaka vizija bhakte je da djeluje da bi vratio sva živa bića kući, nazad Bogu.

Bhag. 4. 7. 53

Gospodin je jako zadovoljan sa Svojim bhaktom kada je bhakta tolerantan, milostiv, prijateljski naklonjen i jednak prema svim ljudima.

Dužnost je naprednog bhakte na drugom stadiju savršenstva devocije da djeluje u skladu sa ovim stihom... Ponekad se zavidne osobe loše ponašaju prema bhaktama. Savjetuje se da napredan bhakta bude pun strpljenja; treba da ukaže svu milost osobama koje su u neznanju ili su nevine.

Bhakta koji propovijeda treba da ukaže svoju milost nevinim osobama koje može uzdignuti do položaja predanog služenja. Po svom prirodnom položaju, svatko je Gospodinov vječni sluga.

Prema tome, dužnost je bhakte da probudi svačiju svjesnost Krišne. To je njegova milost...

Njegovo opće viđenje treba biti da vidi svako živo biće kao dio Svevišnjeg Gospodina.

Različita živa bića se pojavljuju u različitim oblicima odjeće, ali prema uputstvu Bhagavad Gite, učena osoba vidi jednako sva živa bića. Svevišnji Gospodin jako cijeni takvo ponašanje bhakte.

Bhag. 4. 11. 13

Japa Inspiracija

• pripremila Keli Manjari dasi

Ambrozija Predanosti

Svatko tko je svjestan dobronamjernosti svog prijatelja i nikada ne zaboravlja njegovu uslugu, smatra se zahvalnim. U Mahabharati Krišna kaže: "Kad sam se nalazio daleko od Draupadi, pozvala Me je riječima "Hej, Govinda"! Ovim pozivom Me je zadužila i to osjećanje obaveze postepeno raste u Mom srcu." Ove Krišnine riječi pokazuju kako možemo da zadovoljimo Uzvišenog Gospodina samo ako Mu se obratimo na sljedeći način "Hej, Krišna! Hej, Govinda!"

Maha-mantra (Hare Krišna, Hare Krišna, Krišna Krišna, Hare Hare / Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare) je isto tako način na koji se obraćamo Gospodinu i Njegovoj energiji. Dakle, možemo da zamislimo koliku obavezu Uzvišeni

Gospodin osjeća prema onome tko se neprestano obraća Njemu i Njegovoj energiji. Za Njega je nemoguće da zaboravi takvog bhaktu. U ovom stihu se jasno navodi da svatko tko se obraća Gospodinu odmah privlači Njegovu pažnju i uvijek mu ostaje zahvalan.

Svi se uvijek sjećaju Krišne i Njegovo Ime pjevaju milijuni bhakta koji se nikada ne zasite. Umjesto da prestanu da razmišljaju o Krišni i pjevaju Njegovo sveto ime, bhakte dobivaju sve veći nagon da nastave sa tim procesom. Prema tome, Krišna je uvijek nepoznatljiv. Ne samo On, već isto tako i znanje o Njemu je uvijek novo. Bhagavat-gitu koju je prije pet tisuća godina Krišna prenio Arjuni još uvijek neprestano čitaju mnogi ljudi koji u njoj nalaze mnogo svjetlosti. Prema tome, Krišna i njegovo ime, slava i osobine - i sve ono u vezi sa Njim je uvijek drugačije i novo.

Tri gune materijalne prirode i iznad

• pripremio Satyasanda dasa

Kada kažemo da je svjesnost Krišne postepeni proces, to ne znači da besposleno sjedimo sa strane i ne pokušavamo napredovati jednostavno govoreći: "Gle prabhu, nemoj me puširati, Prabhupada je ionako rekao da je ovo postepeni proces stoga...".

Trebali bi znati da iako je ovo postepeni proces neki napor mora biti uložen kako bi duhovni učitelj i Krišna vidjeli našu iskrenu želju za napretkom. Svjesnost Krišne se postiže postepeno, korak po korak, te kultivira u potpunoj svjesnosti Krišne, odnosno ljubavi prema Bogu. Baš kao što Taoisti imaju uzrečicu koja kaže: "Putovanje od tisuću milja počinje sa prvim korakom." To je postepeni proces, svaki slijedeći korak se samo nadodaje na predhodni.

Ali ako ne zakoračimo, ne možemo reći da smo krenuli na putovanje. Ne krećemo postepenim putem. Zato iako je svjesnost Krišne postepeni proces, to ne opravdava nečiju lijenost i izbjegavanje službe. S druge strane osoba koja je jako entuzijastična ne bi trebala razmišljati da je njezina svjesnost Krišne dostupna za par dana. Da, osoba treba biti entuzijastična, ali takav entuzijizam treba biti združen sa inteligencijom.

Također ne bi trebali miješati entuzijizam sa gunom strasti. Ako pogledamo i usporedimo entuzijizam u guni vrline i strast, tada ćemo vidjeti prilično različite rezultate .

Da bi dobili potpunu korist od predanog služenja moramo ostati u vatri službe i entuzijazma tj. trebamo ostati posvećeni procesu. Prava formula

za uspjeh je da trebamo učiniti sve što je potrebno kako postali svjesni Krišne.

Proces je zahtjevan i u jednom trenutku moramo odlučiti da li ćemo odustati od svojih uvjetovanih zahtjeva ili postati dio procesa predanog služenja. Bhakti yoga je proces kojim čistimo srce od svih želja osim i jedino želje da se služi Svevišnjij Gospodin bez motiva i neprekidno. Bilo koji motiv, prije ili kasnije doći će u konfrontaciju sa procesom. Glavni element koji nas drži u procesu je slušanje. Srila Prabhupada je jednom rekao svom učeniku, "U onolikoj mjeri koliko čuješ u tolikoj mjeri ćeš biti svjestan Krišne."

Srila Prabhupada nas je često ohrabrivao govoreći da budemo u vatri procesa kao željeznu šipku u vatri: "Morate ostati u vatri svjesnosti Krišne. Baš kao kada stavite željeznu šipku u vatri, ta šipka nije vatra nego željezo. Ali ako je ostavimo dovoljno dugo u vatri, samo je pitanje vremena kada će postati potpuno užarena. Tada ta šipka djeluje kao vatra. Nitko je ne smije dirati jer će ga spaliti kao i vatra. Slično, ako ostanemo u vatri svjesnosti Krišne tokom vremena možete djelovati ako vatra." Iako se možemo na našem putu susresti sa toliko puno poteškoća i iznutra i izvana ali, nikad ne trebamo odustati i otići. Moramo ostati u vatri. Baš kao malo dijete koje se uči hodati. Toliko puta padne i spotakne se ali, zbog jake želje da počne hodati iz dana u dan napreduje i na kraju ne samo da hoda već trči svom snagom. Zato je Prabhupada znao govoriti "Padni tisuću puta i podigni se tisuću puta, baš kao dijete koje uči hodati." Ne postoji drugi način. Sve ostalo je samo neopravdana isprika.

PRABHUPADA NEKTAR

Šrila Prabhupada je bio na jutarnjoj šetnji u Teheranu i začuo je kako neko janje tužno bleji, kao da plače.

"Zašto plače to janje? Zar mu ništa ne daju jesti?" pitao je Prabhupada.

Jedan bhakta je izrekao svoje mišljenje: "Ne. Uvijek čujem taj zvuk negdje. Oni drže janjce za klanje."

Prabhupada je zatim objasnio da takvo ubijanje znači da ljudi žive poput životinja, te je ispričao priču.

Jednom je janje pilo vodu s obale jezera. S druge strane vode bio je tigar. Tigar je izazivao janje: "Zašto zamućuješ jezero?" Janje je odgovorilo da ne muti jezero, no tigar se posvađao s njime, a zatim ga ubio. Prabhupada je tada rekao da ljudi sa životinjskom svjesnošću traže greške u drugima i potiču svađe da bi ubijali. Zatim je naveo englesku poslovicu: "Nazovi psa pogrđnim imenom i objesi ga." Na ovaj je način Prabhupada kritizirao materijalističku svjesnost.